

๕ ปีของเด็กวิทย์ (วอ.๒)

ใน มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์

ผศ.เพ็ญพร พรรณพิสุทธิ์

ปี ๒๕๑๐ ผลสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย มีนิสิตใหม่สายวิทย์ ๕๐ คน และสายอักษร ๒๕ คน นับเป็นรุ่นที่ ๒ ของคณะวิทยาศาสตร์และอักษรศาสตร์ (วอ.) รุ่นที่เรา ก็มีเพียงรุ่นพี่ปี ๒ เท่านั้น ที่ต้อนรับเรา จำได้แม่น ประธานคือ พี่วินัย กัญจน์นัท

น้องใหม่ส่วนใหญ่จะพักในหอพักของมหาวิทยาลัยเพราะมีกิจกรรมที่รุ่นพี่ประชุมเชียร์ในตอนกลางคืนบ่อยๆ และใช้จักรยานเป็นพาหนะในการไปเรียน ตึกคณะ วอ. เป็นตึก ๒ ชั้น สีเหลืองตรงข้ามอนุสาวรีย์หลวงอิงฯ ในปัจจุบัน

การเรียนของพวกเรา ปี ๑ สายวิทย์เราจะต้องเรียนร่วมกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ และอีกหลายคณะ การได้เรียนร่วมกับคณะอื่นๆ นี้แหละทำให้เราอดพ้นมาได้ไม่ตก ในวิชาปราบเซียน ได้แก่ ฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ อังกฤษและชีววิทยา เพราะมีเพื่อนใจดี เอื้อเพื่อให้ลอกการบ้าน (หนู่มวิศวะ ศิริพงษ์ ชลศิริพันธ์เลิศ) นอกจากนี้มีติวเตอร์ในคณะ คือ รุจา ที่คอยติวแคลคูลัสให้ ผลตามมาทำให้พอจบเทอมปลายในปี ๑ พวกเราหลายคนสอบตก ต้องมาเรียนซ่อมในวิชาที่ตก ตอน Summer

เพื่อนหลายคนย้ายคณะไปเกษตรและคณะอื่นๆ พวกเราไม่ต้อง ทำแปลงเกษตร เหมือนคณะเกษตร เรียนวิทย์ล้วนๆ ไม่มีฝึกงาน แต่การเรียนหนักมากในปี ๓ เพราะต้องมีการเข้าห้อง

ปฏิบัติการเยอะมาก บางเอกไม่หลับไม่นอนอยู่ที่ติ๊กเรียนเลย การเรียน summer เป็นเรื่องปกติไปเลย สำหรับพวกเรา

เราเริ่มแยกเรียนวิชาเอก ในปี ๒ เทอมปลาย วิชาเอกมี เคมี ชีววิทยา จุลชีววะ คณิตศาสตร์ เป็นต้น การเรียนวิชาเอกได้เรียนร่วมกับเพื่อนอีกหลายคนนะ เช่น วิชาฟิสิกส์ (ชอบมาก ได้จับแมลง) โรคพืช กับคณะเกษตร ลัทธิทะเล กับประมง เป็นการเรียนร่วม เพราะ วอ. เป็นคณะใหม่ จึงทำให้พบเพื่อนหลายคนหลายเอกมาก แอ้ได้ไปเรียนวิชาผสมเทียม กับภาควิชาสัตวบาล มีปฏิบัติการจริงให้ล้างกันวัว เพื่อผสมเทียม ใครทำไม่ได้สอบตก ตัวเราก้อเล็ก แขนไม่ยาว โชคดี ผ่านมาได้ แม่แว้วใจดีไม่เตะหน้าพัง ขอขอบคุณแม่แว้วน้ำ

จุดหมายของเราคือ ต้องเรียนให้ได้หน่วยกิตครบหลักสูตรใน ๔ ปี เพื่อให้จบการศึกษาตามหลักสูตร และมีความภาคภูมิใจที่จะได้รับพระราชทานปริญญาบัตรจากพระหัตถ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ถือเป็นความสำเร็จเพื่อการเตรียมตัวไปทำงานต่อไป

แม้ว่าจะเรียนหนักเพียงใด พวกเราต้องเข้าร่วมกิจกรรมไม่เคยขาด (ใครขาดโดนล้างคอกหมู เพื่อนหลายคนรวมทั้งเราโดน กลิ่นติดตามมาไม่เคยลืมเลย)

เมื่อตอนอยู่ปี ๑ เพื่อนตุ้ม พวงทอง บุญทรง ได้รับเลือกเป็นผู้แทนนิสิตหญิง ชัยยันต์ สมบูรณ์สิน เป็นผู้แทนนิสิตชาย ในงานวันคืนสู่เหย้า หรืองานเกษตรแห่งชาติ รุ่นเรามีการออกร้านขายอาหาร ดังนั้น เพื่อนตุ้ม ก็ต้องอาศัยเพื่อนๆ วอ. ทั้งหลายแต่งตั้งให้เป็นกลุ่มสวัสดิการ (เบ๊) นั่นก็คือต้องทำงานร่วมกับหนุ่ม วน. เป็นแม่ครัว เป็นคนขับรถไปจ่ายตลาด เป็นเด็กเสริฟ และฆ่าเหล่าไก่เป็นร้อยๆ ตัว จำได้ว่าเหนื่อยมากๆ ชายดีเป็นพิเศษ เพราะมีวงดนตรี มีนักร้องด้วย ชัยยันต์ คงจะจำได้ดี แต่ไม่ได้เล่าไว้ และเป็นเหตุ

ให้ สาว วอ. ได้มีเพื่อนสนิทข้างกายเป็นหนุ่ม วน. หลายคู่ เช่น **อ๊อด-ชุมพล รัชนี้-ธนภษ** มีใคร
อีกน้า อิติ เว้นคนเล่า นอกจากนี้ ยังมีร้านของคณะ วอ. เพื่อนๆ ต้องไปช่วยรุ่นพี่ ชายลัมโอ และ
แดงโม ซึ่งเหมามาจากชาวสวนนครชัยศรีอย่างสนุกสนาน

กิจกรรมกีฬาชาวเรือ ชาวไร่ สาว วอ. ก็ได้หนุ่มชาวเรือมาเป็นเขยรุ่น ๑ คู่ คือ คู่ของ
อนุรัตน์-พีรวัชชัย เทียมทัน สาว วอ. นั้น ถ้าสมัยนี้ เรียกว่า ฮอตนะ

เมื่ออยู่ปี ๔ พวกเราภาคภูมิใจอีกครั้งเมื่อ **พวงทอง** ได้รับเลือกให้เป็นประธานนิสิตหญิงอีก
ครั้ง และ **อรพินท์ พงษ์ภักดี** เป็น อตร. ทำหน้าที่ซ่อมเชียร์ และกิจกรรมรับน้องซึ่งเป็นประเพณีที่
สืบทอดมาจากรุ่นพี่ และแล้วพวกเราก็ผ่านร้อนผ่านหนาวมาได้จนจบหลักสูตร

KU ๒๗ คสว ๕๐ ปี ในนาม วอ

ห้าสิบปีวันวานที่ผันผ่าน
ยังสืบสานสัมพันธ์ไว้คงมั่น
วอ เราเรียนรู้คู่เคียงกัน
Ku นั้นยังมีใจเด็ดเกษตรนา

นิสิตใหม่อยู่หอพักรวมพรรคพวก
เพื่อสะดวกกิจกรรมรำเรียนหนา
พอช่วงคำฝึกเขียร์การกีฬา
อีกตั้งท่าจักรยานงานคู่ใจ

Indian day ชาวเรือไร้ได้สนุก
รับน้องใหม่ถูกปลุกลุยโคลนไป
Home coming Day ช่วยกันในทันใด
พี่ๆ ให้ออมรับสำหรับเรา

ได้เฝ้ากราบรับเสด็จพระองค์ท่าน
งานดนตรีเยี่ยมมนทริสุดเสลา
อีกพระราชทานปริญญาบัตรถนัดเนา
และเข้าเฝ้าสมเด็จย่ามาทรงงาน

วันปีใหม่ใกล้เที่ยงคืนสดชื่นจิต
ต่างร่วมคิดจุดคบไฟไปกันหนา
อวยพรท่านอาจารย์ตามบ้านนา
และวันทาขอพรท่านสราญรมย์

ช่วงปลายปีสอบไล่ให้วุ่นวาย
ต่างขวนขวายเพื่อผ่านพาสุขสม
ถ้าไม่ผ่านงานsummerเผลอระทม
ต้องก้มหน้าสอบซ่อมตรอมฤทัย

เข้าปีสองปีสามงามเหลือที่
วิชามีเลือก หลักสุดผลัดไส
เรียนกันจนหัวฟูดูเพเลียดใจ
ผ่านให้ได้ถึงปีสี่มีพลัง

วันรับพระราชทานฯเบิกบานเหลือ
ได้ทำเพื่อก้าวต่อดั่งที่หวัง
ต่างมุ่งมั่นเต็มเปี่ยมเต็มพลัง
ก้าวอีกครั้งต่อไปในชีวิต

15 พ.ค. 2560
สิริกุล อ่องกมล